

- en bönevandring tillsammans med Johannes

Joh 6:60-71

"Herre, till vem skulle vi gå?", frågar Petrus. För nu vänder många Jesus ryggen och går. *"Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?",* säger de, och går. Bibeln berättar att de var många, en hel folkskara, v.22. En folkskara går. Bara några står kvar. Men varför? Evangelierna beskriver en annan liknande händelse. Den handlar om en människas vägval, Mark 10:21-22: *"Jesus såg på honom med kärlek och sade: 'Ett fattas dig. Gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.'* Vid de orden mörknade mannen och gick bedrövad sin väg, för han ägde mycket."

Genom åren har också jag sett människor lämna Jesus. Orsakerna har förstås varit många. Någon blev besviken på kyrkan. Någon blev illa behandlad av människor. Men där fanns också de som inte ville betala priset för att följa honom och som tyckte att hans anspråk var för stora. Där fanns de som ville ha en religion, men inte ville ha en relation till en levande Frälsare som på fullt allvar lade sig i livet och vägvalen. Skälen har varit många. Men tragedin alltid lika stor. För vart leder egentligen den väg som går bort från Jesus? Det kan vara ganska tufft att leva med honom, det medger han också själv, men hur är det då att leva utan honom?

"Herre, till vem skulle vi gå?" Vart gick de som gick bort från Jesus? Till vem gick de när livet blev svårt, när sjukdom drabbade och nöd trängde på? Till vem gick de för att söka tröst och hopp inför död och förgängelse?

"Herre, till vem skulle vi gå?" Jag älskar Petrus kärva fråga, för den är i själva verket ett svar, och en slags kärleksförklaring.

"Inte vill väl ni också gå er väg?", frågar Jesus. Hör du sorgen i hans röst? Men Petrus svarar: *"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige."*

Det må blåsa snålt vissa dagar i en lärjunges liv. Det finns dagar av framgång och dagar av motgång. Det växlar. Livet bjuder både på Långfredagar och Uppståndelsesöndagar. Men till Jesus finns inget egentligt alternativ. Vem annan skulle kunna ge oss det han ger, eller vara för oss det han är? Ibland orkar man kanske inte avlägga så mycket stoltare bekännelser än så. Jag tror att Petrus ord ändå var balsam för Jesus, denna svåra dag. *"... vi tror och vi förstår att du är Guds helige."*

Bön: *"Herre, till vem skulle jag gå, om jag inte hade dig? Utan dig i livets lyckliga stunder bli är lyckan ändå bara ytlig och flyktig. Du förankrar min glädje i Gud. Utan dig i prövning och motgång blir all tröst och allt hopp oftast bara en svag förhoppning om att eländet ska gå över. Din närvaro är ljuset i mitt mörker. Utan dig inför död och förgänglighet blir min vandring en motvillig vandring in i mörkret. Med dig blir det en vandring mot soluppgången, livet och glädjen. Det eviga livet – och det eviga lovet."*

Micael Nilsson